

MERKISDAGAR

legði hondina varisliga á høvur teirra og segði “Tro på Jesus”. Hetta gjørdi hann ikki bara eina ferð, men hvørja ferð, hann kom dreingjunum so nær. Palli segði, at hetta gjørdi, at dreingirnir kendu ein serstakan alsk til aldrandi mannin.

4. september 1914 andaðist William G. Sloan á sínum 76 ára føðingardeg. Jarðarferðin var úr tí Ebenezer, sum stutt framman- undan varð bygt. Petra, mamma Palla, sum var úr Innistovu í Vági í Klaksvík, gav soninum eitt blómutyssi, sum hann fór oman í Ebenezer við. Millum tey, sum tann dagin gingu inn at fylgja gamla Sloan, var sjeý ára gamli Palli. Hann fór inn í salin, sá gamla Sloan, sum lá í opnari kistu, fyri síðstu ferð, og so legði hann blómutyssið niður við kistuna.

Hesin evangeliums boðberi hevði havt stórt árin á tá sjeý ára gamla Palla. Andaliga áriníð og bønaráheitanin hjá gamla manni- num “Tro på Jesus” festu røtur og førdu til livandi trúgv í hjartanum, segði Palli sjálvur, tá ið hann sum elligamal maður við serligari gleði segði frá hesum.

Sálmur 103 sigur: Men náði HARRANS varir frá ævunum til ævirnar yvir teimum, ið óttast Hann, og rættferð Hansara røkkur líka til barnabørn.

Á Ingutrøð

Tá ið vit so komu longri niðan á Tinghúsvegin, vóru tað aðrar søgur, sum Heri var so glaður fyri at siga mær – eisini tá ið vit gingu túrin fyri tveimum árum síðani. Um Demich og lærumeistaran Lill, sum Palli bað taka sær av Hera, tá ið hann var fjúrtan ára gamal. Fyrrapartar plagdu teir báðir at vera á kondittarinum. Lill í litla býráði inni í hjørninum, og Heri saman við vinmonnum úti við dyrnar – millum aðrar Andrias. Tað hevði stórt árin á Hera, tá ið Andrias druknaði í Grønlandi. Og Andrew, sum búsettist í Noregi, og sum var so trúgvur ímóti Hera. Heri sat, inntil Lill hevði reist seg. Tá ið hann so kom framvið, tók hann varliga í Hera, og meistarin segði spakuliga við lærlingin – tú verður skjótur!

So segði hann mær um, hvussu hann mintist lívið í lítlu húsunum á Tinghúsvegnum og gestirnar, sum vitjaðu. Hetta var hjá ommu og abba Almu, og tað var her hon, sum í 1968 varð kona hansara, búði fyrstu mánaðirnar, tá ið hon í 1963 kom av Toftum og til Havn- ar. Millum gestirnar var javnald- ur Hera, Andrias í Túni. Rímiligt spældu teir fótbólt og tosaðu um B36, sum øll í grannalagnum hildu við. Andrias hevði status, tí mammubeiggjarnir vóru á fyrsta liði – fyrst Óla Jógvan og seinni Petur og so Gunnar. Heri segði seg minnst, at tá ið Andrias umrøddi Gunnar sum fótbóltsspælara, so segði hann á sín serstaka og toftasliga máta, at Gunnar var

øtiliga góður, men hann hevði heldur tunga skrúvu. Myndamálið hjá toftadreinginum skilti Heri ikki fyrrenn nógv ár seinni, segði hann.

So vóru vit á Ingutrøð og í Tungugøtu. Barnaheimið var honum ómetaliga kært. Hanna forkelaði yngsta sonin, og við kærleika og umsorgan gav hon seg fult og heilt fyri sonin og ver- dóttрина og børn teirra, meðan Palli væl nøgdur fylgdi við. Sama skoðsmál góvu hinir dreingirnir foreldrunum. Elstur var Asbjørn. Kata, sum er úr Fuglafirði, og hann búsettust í Keypmannahavn. Næstur var Kartni, sum eisini búði niðri. Hann doyði longu í 1987. So var tað Vagnar, sum arbeiddi í bý- ráðnum, og sum doyði longu fyri nítjan árum síðani.

Næstýngstur var Petur. Sólvá og Petur búsettust á Mikkjalstrøð. Harvið vóru tey í grannalagnum hjá Almu og Hera, og vinalagið teirra millum hevur verið serliga tætt. Eisini tí Sólvá og Alma hava verið so serliga væl.

Heri plagdi at siga, at tað fall honum tungt at flyta av Ingutrøð og heilt út í Grønland. Fyrstu árin var hann minst einaferð um dagin inni á gólvinum í Tungugøtu og heilsaði upp á mammuna. Men tað javnaði seg, um tað ber til at siga tað soleiðis, og seinnu árin vóru Hanna og Palli oftari úti í Krosslið.

Familjumaðurin

Tær seinastu ferðirnar, vit gingu túr í gomlu Havnini, segði Heri, at heimið í Tungugøtu var burtur. Tað vóru foreldrini, sum vóru heimið. Hanna og Palli doyðu bæði heilt stutt eftir krúndiamant- brúdleypið 3. februar 1997. Nú var heimið úti í Krosslið. Alma, Jóhanna, Marni, Andrias, Høgni og Hanus vóru hansara eitt og alt, og hann tók makarnar hjá børnunum at sær sum síni egnu børn.

Heri hevði so sera gott fólka- tekki, og hann var óvanliga barngóður. Børnini elskaðu at vera saman við honum og at uppliva alt tað, sum hann fann upp á og upp á sín diskreta máta undirhelt tey við. Elsti abbasonurin, Sveinur hjá Andriasi, smakkaði hetta, tí hann var nógv hjá ommuni og abbanum. Sárt er tað, at Heri gjørdist so sjúkur, at hann bleiv alt meiri avbyrgdur inni í sær sjálvum, og at tað harvið ikki var møguligt upp á sama máta hjá teimum yngru at uppliva abban.

Vit minnst Hera sum náttúru- menniskja. Hann plagdi at siga, at tey sjeý árin, tá ið hann var hjá ESSO, lærði Hákun Magnussen hann so nógv um fuglarnar, og Heri lærði frá sær. Hann treivst væl á trøðni. Góðveðursdagur omanfyri Stígar við gæsnum ella at hyggja eftir teimum kendust sum høgtiðsløtur. Tá var Heri í rætta essinum, og ferðirnar í Mykinesi, har tey vitjaðu Marjun og Vinjard, tosaði hann um inntil tað síðsta. Sum hann var glaður

at koma inn aftur á fastlandið við lundabyrðu, eftir at hann sjálvur hevði verið við stongini.

Vit plagdu onkuntið at ganga út á Eystnes. Tá hevði hann planir um, at vit skuldu sova í telti í avbera vakra lendinum úti við Vørðuna. Nú verður tað av ongum.

So spakuliga fór sjúkan at seta sítt preg á Hera fyri einum sjeý árum síðani. Tá vit hyggja aftur eftir, so er tað kanska uppafturn longri síðani.

Alma hevur verið honum góð, og sum sjúkan so við og við fekk høvdið fyri seg, og Heri so at siga varð trokaður burtur úr sær sjálvum ella kanska varð innibúraður í sær sjálvum, so syrgdi Alma fyri lívskvalitetinum. Heri livdi meiri og meiri ígjøgnum kæru konu sína og hon ígjøgnum hann. Hon vísti í verki, at hon stóð við lyftið, sum tey góvu hvørjum øðrum fyri 47 árum síðani. At liva saman í viðgongd og mótgongd.

Tey livdu serliga virkið, eftir at boðini um sjúkuna komu fyri sjeý árum síðani. Tey ferðaðust nógv. Serliga saman við Ebbu og Jens í Ullvøruhúsinum, og vit sóu tey ganga langar túrar, og Ian Rasmussen og Eyðun av Reyni vóru óførir at loysa Almu av.

Kanska brúktu tey bæði ikki so nógv orð. Alma syngur í kórinum í Ebenezer. Heri var musikalskur, og honum dámdi so væl at sita og lurta. Heima við hús sótu tey hesi seinnu árin viðhvørt einsamøll og lurtaðu eftir himmalskum tón- um. Meðan tey hildu í hondina á hvørjum øðrum, og tárini viðhvørt trillaðu, sang Ingálvur, Mær er sagt um ein stað handan támið, Ólavur á Váli, Sæl er sálin, sum frelsaran hevur sum vin, og Ebenezerkórið, Guds náði er botnleys.

Í sambandi við sólarmyrking- ina legði Jóhan svágur sangin, Ein sólin er, sum allar staðir lýsir, út á youtube. Seinnapartin friggja- dagin 20. mars lurtaðu vit uppi í Vallalið eftir sanginum, sum Alma fyri 50 árum síðani sang saman við systirini Hannu. Eg haldi, at hann kendi vøkru ungdómsrøddirnar, og vegna Hera kundi eg fegnast um sannleikan í orðunum

3. Ein ungdóm, sum kann aldri, aldri blikna, Guds fólk skal eiga handan grøv og deyð. Har aldri nakar eldast skal og vikna, eitt ævigt vár har finna skulu tey.

Harrin styrki teg góða Alma og tykkum – Jóhanna, Marni, Andrias, Høgni og Hanus og øll tykkara - og okkum øll við sannleikanum í hesum orðum, nú Heri er fluttur fyri triðju ferð. Tungugøta og Krosslið vóru góðir bústaðir, men nú er hann í æviga bústaðnum, har byggimeistarin og frelsarin eru ein og tann sami.

Ærað veri minnið um mín kæra svág Hera á Lava!

Jóannes

Gullbrúdleyp

Hósdagin 16. juli hava vit verið gift í 50 ár. Dagurin verður hildin saman við familjuni.

Johanna og Kaj Aage Troest

Gullbrúdleyp

Fríggjadagin 24. juli hava vit verið gift í 50 ár. Dagurin verður hildin uttanlands saman við familjuni.

Betty og Jógvan við Keldu

Gullbrúdleyp

Fríggjadagin 24. juli hava vit verið gift í 50 ár. Dagurin verður hildin 25. juli í EB-húsinum frá kl. 12–18. Øll eru hjartaliga vælkomín.

Marin og Knud á Eiði

Gullbrúdleyp

Í samband við okkara gullbrúdleypsdeg, fara vit at hava eina hugnaløtu í bygdarhúsinum í Kunoy, fríggjadagin 31. juli frá kl. 17, fyri familju, vinum og kenningum. Heilsan Katrin og Óli Biskopstø

Prógv

23. juni hevur Pætur M. Holm Tvøroyri lokid prógv sum cand. scient.í fysioterapi við Syddansk Universitet.Odense.

80 ára føðingardagur

Tann 20 juli verður Elin Poulsen Ljósá 80 ár. Føðingardagurin verður hildin sunnudagin tann 19 juli fra klokkan 18.00 á Mylnuvegur 9, Ljósá Øll eru vælkomín

80 ára føðingardagur

21. juli verður Gudmund Larsen 80 ár. Dagurin verður hildin á eldrasambýlinum í Vági frá kl. 15.00 -20.00. Øll eru hjartaliga vælkomín.

90 ára føðingardagur

Tórsgadin 16. Juli, fyllur Borglyn Nielsen í Sumba, 90 ár. Tey ið vilja Heilsa uppá Borglyn, eru vælkomín á Hamragarð, ímillum kl 15-19.

95 ára føðingardagur

Mikudagin 22. juli fylli eg 95 ár. Eg haldi føðingardagin leygardagin 25. juli í hølunum hjá Odd Fellow á Grønlandsvegi 56 kl. 11-16. Tað hevði glett meg at sæð familju, vinir og kenningar til ein góðan bita og drekkamunn.

Vinaliga Elisabeth Olsen

Prógv

16. juni bleiv Lív Lenvig útbúgvín tannlækni (cand. odont) á lærða háskúlanum í Keypmannahavn.